

Megette a lelkét

MŰBÍRÁLAT - ZENE - LXIII. évfolyam, 37. szám, 2019. szeptember 13.

(Verdi-áriák - Deutsche Grammophon, 2019)

Abdrakov nem szenvedélyes. Annyira nem is pontos, úgy értem, nem tökéletes énekes, mint Samuel Ramey, akinek nem kellett szeretni ahhoz a hangszínét, hogy ámuljon az ember a magasságain és mélységein, hogy minden hang azon a tűfoknál is kisebb helyen keletkezik, és mégis megszólal, tágul, betölti a hallgatót. Abdrakov jobb helyről indul, mert, egyszerűen fogalmazva, szép a hangja. Aztán kiderül, hogy azért basszbariton, mert basszusnak bariton, úgy értem, csak erőltetve szólalnak meg a mélységei, baritonnak viszont basszus, mert a magasságokban van valami jaj, most jön ki a szemem a hanggal együtt. Ettől még jó is lehetne, de tényleg, adhatna élményt egy-egy ária. Csak pont nem ad.